

§ 51 siges: „Ingen Skat kan paalægges, for-
 andres eller ophæves uden ved Lov“, og jeg
 har derfor allerede ved en tidligere Veilighed
 udtalt, at det vilde forekomme mig meget ønske-
 ligt, om der blev skjælnet nøjagtig imellem, hvad
 der kaldes „Skat“ og hvad der kaldes „Kom-
 munalafgift“. Ved Amtsrådsinstitutionen er
 der fremkommet en Mellemtning, en Sammen-
 blanding af Skat og Kommuneafgift, som jeg
 anseer det nødvendigt med Tiden at komme
 bort fra, saaledes at man bestemt kan betegne,
 hvad der er Skat, hvilket da maa optages paa
 Finantsloven, og hvad der paa den anden Side
 er Kommunalafgift, som overeensstemmende med
 Grundlovens § 96 maa overlades til den
 kommunale Selvbestemmelse under Statens
 Tilsyn; jeg kan ikke see rettere, end at en saa-
 dan Fordeling mellem Kommune og Stat maatte
 være heldig. Der gives mange Udgifter, som
 for Tiden henhøre under Amtsrådsinstitutionen,
 men som det forekommer mig meget godt kunde
 henlægges deels under Finantsloven, deels til Ud-
 redelse af de kommunale Afgifter, og jeg mener
 saaledes, at f. Ex. Udgifterne til de mindre
 Landeveie, til Distriktshestene, Udgifterne i An-
 ledning af Delinkventsager osv. maatte, da disse
 Udgifter afholdes i Statens Interesse, kunne
 henlægges under Finantsloven, hvorimod andre
 Udgifter, som for Tiden afholdes af Amtsræ-
 partititionsfonden og af Kjøbstædernes Ræmme-
 kasser, maatte kunne blive virkelige Kommune-
 afgifter.

Idet jeg nu gaaer over til at omtale det
 foreliggende Lovforslag, skal jeg i Særde-
 lesshed tillade mig at henlede Opmærksomhe-
 den paa den foreslaaede Afgift paa Grundene,
 den foreslaaede Afgift paa Bygningerne og
 den personelle Afgift, som ved Siden deraf er
 stillet i Udsigt. Hvad angaaer det første Punkt,
 forekommer det mig ligeoversfor den Maade,
 hvorpaa Afgiften paa Grundene efter Lovud-
 kastet tænkes udført, at være uheldigt, at de to
 af Amtets faste Forbøniteringsmænd, som skulle
 tagere Grundene i Kjøbstæderne, vælges af
 Amtmanden, idet jeg antager, at det Retteste
 vilde være, at disse Mænd udnævntes af Kom-
 munalbestyrelsen, og forsaavidt dette ikke kunde
 lade sig gjøre, mener jeg, at de vel kunde væl-
 ges af Amtmanden, men efter Forslag af Kom-

munalbestyrelsen, maaskee paa den Maade, at
 den indstillede dobbelt saa Mange, som der
 skulde vælges. Det næste Punkt, som forekom-
 mer mig uheldigt, er den Bestemmelse i Lov-
 udkastet, at Gaardspladser, Dplagspladser og
 Haver skulle ansættes til Taxt 24. Hvorvidt
 denne Bestemmelse er heldig med Hensyn til
 Gaardspladser eller Gaardsrum, skal jeg lade
 staae hen, men Dplagspladser og Haver kunne
 have en høist forskjellig Betydning, og det fore-
 kommer mig, at naar der skal vælges faste
 Boniteringsmænd til at tagere disse Grunde,
 maa det overlades til dem at fastsætte den
 Taxt, hvortil de, under Sagtagelse af de for-
 skjellige Forhold, passende kunne ansættes. Det
 er under denne Sags Behandling blevet udtalt,
 at idet man her søgte at ramme Grundene og
 Bygningerne, lom man til paa engang at
 ramme Skatteværdien og Skatteindtægten, men
 jeg kan ikke være ganske enig med de erede
 Medlemmer, der have udtalt denne Ansættelse;
 thi lægger man en fast Skat paa Grunden og
 paa Bygningen, rammer man den egentlige
 Eier, der undertiden kan boe udenfor Kommu-
 nen, ja man rammer endog Panthaverne, idet
 denne Beskatning paa Grunden og Bygningen
 maa fyldestgøres, før Panthaverne kunne gjøre
 deres Fordringer gjældende. Naar man der-
 imod vil ramme Indtægten igjennem en per-
 sonel Skat, kan man kun ramme de Beboere,
 som boe i selve Kommunen, men de eie under-
 tiden hverken Grund eller Bygninger, og endnu
 mindre kan man paa den Maade ramme den
 hele Indtægt, før Panthaverne gjøre deres
 Fordringer gjældende. Hvad angaaer Fast-
 sætelsen af Afgiften af Bygninger, forekommer
 det mig at være lige uheldigt enten at følge
 den Vej, hvorpaa denne Afgift for Tiden fastsæt-
 tes, nemlig igjennem en Udmaalning, eller at fast-
 sætte den ved en Beregning af Assurancesummen.

Det forekommer mig, at man meget hellere
 maatte gaa til en almindelig Taxation af samt-
 lige Kommuners Bygninger, hvad enten denne
 nu skulde see ved en særlig Kommission eller
 ved selve Rigningskommissionen, og en saadan
 almindelig Taxation kunde, da foretages paa
 cengang og staaes fast for et Tidsrum af enten
 5 eller 10 Aar. Da Assurancesummerne ere
 fastsatte af forskjellige Mænd og til forskjellige